

Frá sjóferðum syðra og einnig eystra.

6. Frá sjóferðum syðra og einnig eystra.

11 blöð qto.

[Faint, mostly illegible handwritten text in Icelandic script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be a detailed account of a voyage.]

1

Frá sjóferðum syðra og einuig systra.

Síðari hluta dags, laugardaginn 13. maí 1882 lofdum við af stöð 4 samantil sjókóða að Bollagöðum í Seltharavaggi, Son bróðir minn (eldri son), Petur Jónsson, Jón Veruhardsson frá Efræli og óg (yngri son). Yfir Ölfus úfirum við í Óseyrarvaggi og náttúru okkur hjó Símoni gamla ^{Einarssyni} ~~Einarssyni~~ í Hraunshjólleigu, enda var þar góður gistinguarstaður, þótt Símon var fafarur og kona hans, Holmtráguis dóttir, systir Eudimars í Hraunshólleigi í Ölfusi.

Frá Hraunshjólleigu fórnum við kl. 6 1/2 að morgni, gegnum uppskafastæð, og er kúlfleidd var heim með kúgfleidd, lofdum við kúlfleidd. Leidd okkar vestur yfir Meitlakraun og Hraunafellskraun vestur um Ólafsstæð, og mótumst mikið í Gullstæð í Jósefsdal; var það seintarinn leidd og kúlfleidd og aldrei fandi þó leidd áður.

Að Bollagöðum komnum við um miðdagan sunnudaginn 14. maí. Hér laudumst þar voru þau, Einar Hjartarson og Anna Símonsdóttir. Tóku þau í mót okkur svo, sem vorum við gamla kúmfleidd og góða vinnu. Sama daginn kom og Þangad, talið sem vinnuátt og fornum okkar tilvonaði, Þjarni Kolbeinsson frá Bollakoti, og kúlfleidd hann lengi veidd þar einu undir hinni nærmasta fornum í Seltharavaggi um laupstæð, en úr var hann að stíla við komu sína. Margrét Flúg og dóttir sönnu þess, en þar í heimili (Bollakoti) var ungur maður fornum fyrir öðru stíla þess, Jóhann Jóhannsson (og Sigríður dóttir Þóla-Hjálmarsson), en komst þar upp í milli hjónu og eignuðist með Margrét (hinn Þjarni) dóttur sína, en Dorothea hét og síðan varð kona Jóhannssonar Magnússonar frá Duld (bróður þinn yfir fjölskyldu).

Síðan um Jóhann kúlfleidd til Vagnafjandrar, enda semuð og okkur þaðan. En um þessum son sinn kúlfleidd Sigríður, dóttir Þóla-Hjálmarsson þessan hún kúlfleidd alid hann: — Anna, man ég stíla hók hún hét Sigríður, fornum en Eudimars — vinnu

Þessa:

„Því því klakka hugur minn, hann fótta flakki vinda,
 að þessum klakka: 'Þóarinn fótta að skapli' nnu mándinn."
 Þessum má eigi, að þóarinn eldri hefði epli veid við einu fjöringjeldum og
 að einhver styt hefði veid milli þeirra nnu faderumid.

Þolla gardskeimilid var eitt hio þryðilegasta hén syðra; þar var eigi einn og í
 foreldrahúsum vðri og þar var dóttursonur þeirra hjóna þéttur einn: 12. ári er
 Loffur hét Loffsson (dabstaknaði 5. apríl 1906) einn hinn indelatki yllstu verda stí
 þéttur, en brátt vart osturinn minn. Ávalt fótta, er í landi var veid vorum ind Loffur
 áttum stundum samann, fótta og vðri nnt 5 árum eldri. Því sagði Anna gamla, annu
 hann nnu okkur: Það erum nni mérir samlok vorar hann Loffi og hann Loffur. Efflís
 missa eigna hvar af áttum, heppis mæðun ávalt úti og inni, að sagt er: „Hvar er hann
 Loffi du hvar er hann Loffur?“ — Síðan e. þ. v. mérir nnu þessum ein minn. —

Máundaginn 15. maí rérum við veotun í Land og loðnum lóðina í henna góðu fíotki-
 stod „Hannarinn mérir“, en fíotkinum framur lóð og fótta formanni okkar eigi frá
 miklu að hvef. fótta farið vðri í beittu fótta vagna fíotkinu og fótta við því
 nóttin. Efflís áleiddi inni ávalt fótta, alla lóð inni í Þryndalavog og Þóttuvog, en
 þar var epli nnu svo mikil uppgríp að vðri, að þar fótta smáþinn vart að lóð
 lóð og fótta sér. Leiddina alla inn efflís hótta við loðnum og útfallid í móti okku
 einn allan fjöring og var það langur lóður og býjandi nnoj, enda vart eigi þreyttur
 nnoj og það því framur að eigi okkad beinlínis, að drepa stí eigi stí.“

Rérum við síðan vðri síðlann sýndur að þessum vðri ylláðnum stípid í hálfti fótta
 af stótri stíll, því eigi þessu annað þar til að ofla beittu nnu, en að lóða beittu stípid
 upp að fíotkinu klakka og fyllu hana með 2 eða 3 stíflum. Þetta var í há-loðis-
 fótta midviku loðnis, í bláandi stístrann og var nni stípid ofarok af landeðri, svo að
 eigi var síðandi nenna með rífudu framsefli og annari fótta nnu, en stípid mottladið og
 stíll, sem fótta má, að sé einhver hinn hótta fótta framur í ofnu stípi, stípid fótta, að
 hvar stípid sem inn þessum í ágjof, er svo seinn að síast nnu í annu inn og því

"Elli ruddum við hana ni í sjónu", sagði Bjarni, "heldur báðum við hana
Félag okkar í Bala, & geyma hana fyrir okkur; við seljum hana svo í
nótt, ef veðrin verður þá stöð, en leið & við höfum veðrið."

Það var sígileft, & Einari gausla líkandi ráðsögnum þessi líd bezt.
Hálffleumi þeir, en við höfðum í stöpinu var síðan lagt í lön sitt innan við Kolbeins-
haus, stöpsid seth í nauð og að þeir bánum haldid heim í vejarloft til hvílu. Kláttipá
sofja, sem ofta, & "Fogur en sjóbróttum fold", enda sofundum við fjöth & vel.
Um nóttina gerdi bezt veður og var þá farid til Kjalar nes, & selje stöðlina
og við und hana veður um Þráskard og Haukarinn minni, en leið var um
fjör. Skelín kom hanna í stad seghfestu, sem eigi hefði þó verid þetta út einu og
gjóttinu, sem notað var í hverjum kóðri og kyðja vand út, ef nokkur fjöthadist & hádi; 1400-
festa þessi (gjótt) umna hafa orid marga stöpinu með allri áhöfu & Eana; það salkid, en
þess meira stöpti upp ofta en á bjargid yrdi.

Sjöfundinnan eftir þetta fór síðan fram að varjulegum holti. Vör gjóttinnan jóðan, var
róid vatn sem daga, en aldrei þó í helgum dögum fyr en um miðumunda (Sk. 1 1/2 o. t.) & hófu
þá flestin sjómenn geyfid í Kírlýn. Sér. Hallgrímur Svínsson var þó söluarþjófur Reyk.
vikinga og áður veistur.

Það var tíguarlog sjón, að eigi marga þugi stöpsid síða í gáðu veðri meðfram þessum báðum,
Alþannin og Seljannarinn og út frá þeim veður í síðid áða lengra í summalögnum, þó þó
fóru flestin samstundis í sjó, einu og áður en soft. Þessum var róid veður í Hamborsinn og
jafnall veður í Rennum. Á norðurhlidina var Alþ. fjall (Cristanveit) midid við Skardshidi,
og á landhlidina Þessstofa (Roknisnes) við Vígilfell, en ef summan var leitad, þó við Sand-
dalshújús á Sandhalahújús (p.e. Reykjófell, summan Halvðarhóli). Þó var of Valhús-
hóðin og Sindurinn, ef þil þess sáth, allum mid⁵⁰ og Grötta. Alþannsingar hófu innur mid,
svo sem Þessostadi og áða bei þar í veðrinu, en innkomu þó Helgafell og Bollann, en flóðar
hújúsinnu í milli Kerlingarstads og Grindastads: Grindastadveggi austur og
Hafnarfirdi. Þeir Helgafell í Bollann, var flóð nefut að leið "Bollann og au yfir" og
var það hin svo nefuda Bollastóð. Þegar veður og Eindinn kom, var midid við

veofari hlid Akri-fjalli, of Hafnarfjall, svo of Garða í Akra-nesi. Þar voru f. d. mid, en
 nefnd voru: "Garðabé í Pyttu", "Dröllurinn í Hellurinn" o. s. fr. (sbr. leikhritad, Eitt Wort í
 Klubbnum, eftir Þjarna sál. bróður minn, en leikid var um margt árs stóid í Stollseyri of
 Gymskóla frá 1885 fram yfir aldamót).

Þar in fát til lúinda um vord, annad en það, d mistingunnir fólu d geyra. Þessu
 vord sigi vant í Bollagötuum fep en um midjum júní of vorum ind d vord d ind stýppum vid
 þá, en svo löpdu þeir alla undir í einu, þá sam fæddir voru síðar en 1846 ad. ofngri voru
 en 36 áru. Of lá í 6 daga da 7 vaxt haldinn of einum andadist þar í heimilinn. Reður
 sást þar heldur enginn, en aðhyllurinn var ást hús Gerða. Þegar heinn var gengid of í
 leid antur yfir Jón messuma voru fátur heinn of fjór leid í flestum. Afti ofarris of dýrk
 "sitthald" eftir 6 vikna vinnu um há of engradistinnum, en enginn vartadi; þetta var svo
 lít of algengt, d sjálf sagt þótti d seta þessu, enda sigi í annad hús d vord med ofvinnu.

Þá en d geta þess, d um vord d of fjóli manna in mistingunnur; of
 var öllum áttumugur hér, en þó voru þeir sigi fát en of þetta d nafni til of sá í
 Þyggju húsinn ^{hóts-} sunnudaginn 28. maí, en of þann þangad í heinn leid frá Kirkju. Þyggjuum
 var ofþanót í vordum of stóðu in margin umum þanna d hofu. í vinnid en stóll inni í
 milli þessa Þyggjuhúsins; medal þeirru var ungur madur einn, en fridlaust villi kom-
 ast ut í víðey of var Thórti. aldradan manna til þess d flýta sig þangad, en það var Edil-
 ton Guinsson (fadur Þóðar Kolonis), of annad stípsfjóri of Stollpágrifur þinn móti. Þinn
 var sár. Ólafur Ólafsson in víðey. Edilon var sigi of á mál, en til fendarinnur, en fát
 enginn þeirru en þanna voru til þess d fara med þeim, enda var sjóvinnu alvof of of of
 fótt frá ferdin fyrir ind öðru. medum of stóð þanna of þeir voru d bradafetta ind sér,
 Edilon of Ólafur, hafaði of þá nefna vofu margt þeirru en þanna voru of margt þeirru
 ofvandi of ad hús of þeir nefndu sigi, en um þinn messu leyd voru þeir flestir da allir
 dónir in mistingunnur, um þeir Edilon of Ólafur, svo of ungur madur einn, fjó leitur of
 handbókinn en þeir nefndu Óla Þogg. Hann (da þí sonur hann, en Óli hét da Ólafur)
 um þega dandrúad of stípsfjóri Þyggju 7. apríl 1906 of stóttum um þega þetta hann
 þá of sár hann haldast lengst ind í sígla þoppi stípsins medum ofvinnid geyrad, of vordur of

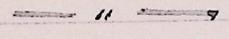
sjór var á lína frá einum af einum allan daginn í 6-7 Kl. tína en fleiri kringu þar
 hveim af öðrum í sjóinu, en þess nokkur leid voru til þess að einum þeirra yfir björgad.
 Það er ein hin ómögulega sjór sem íg hefi séð og lífi þeir er í sjó off í Stokkseyri,
 m. a. 25. mars 1891, en Sigurður Guinsson frá Þrey förost í Múlasundi við 9. mars og
 20. mars 1897, en Jóni Mikulásson förost í sama sundi við 9. mars tímning, en þar höf
 þá öðrum lína en 7. apríl 1906, á allri förost af 16 kl. eftir ótal veltur skipis í stór-
 sjónum þeir en fella yfir fjó. Sama máti varð ygru 26. mars 1886 (sjó ygru minni í Bláinu
 um 1941; umblunni í Stokkseyri
 "Sjónadurinn" 28. mán 1881 (sjó ygru minni í Völu; Hornvíð og fjall af erkingu) og miklu öfvar.

Þá varð ég á minnst þánu vörum í östurvís minni Róff Róffsson og hún ágata þeirri háns.
 Ási háns, Einna Hjartarson, var smár mótur vorki, fjóðlogur og smár í hringfingur, gladdur
 nýgg og vörum. Herra háns, Anna frá dotti var föstun dotti þóðun há yfir dótunna Svein-
 björnsson í Róðunni, fríd herra og frændu sinni vorki, frændu stór andi sng herra, síglett
 glóð og stórflygja. Hún hóf í vorki og talandi hatti. Þóðun þeirri voru: Þóðun í Yeri, (dóttur
 ári 26. apríl 1906, ári and Ólafi Ólafssoni þungdoföðun Einna Þóðunsonar Láksis), Sigurður í Þáðun, Einna í
 Há hatti, þungdoföðun R. Guinsson) og Þóðun, mótun Róffs vörum minni. Alltaf voru þeir vörum ágata
 sjónunni, innblunni Guinsson og Sigurður. Einna gæmli Hjartarson eignadist einnig dóttur sína, Soffiu,
 mótun Sigurður, herra Sveinsson í Selfossi. Katrín hét mótun Soffiu og var hún dóttur Ólafs sál. Þóðun-
 sonar frá Hóflidaloti, en var í Syðraelli og andadist þar 2. Okt. 1878, 79 ára á aldri, mótun ágata-
 mótun og barnavörum. Ólafur var einnig fátun þóðun Þóðun (Þóðun) hjó Þóðun.

Húsbóttun voru húsbóttun mótun Róffs í Þóðun. Herra frá þóðun off frá Kristín í Yeri, herra
 Guinssonar og smágu þóðun ávallt samun Anna gæmli og Kristín áð húsbóttunna. Mótun
 sng og þóðun hafi íg vörumast hafi in þóðun mótunast herra, og þóðun herra herra samun,
 var húsbóttun sína og í þóðun herra voru. Þóðun off og þóðun herra fylgdi ávallt í offi
 húsbóttunna og andi ávallt frá en Kristín í Yeri herra Þóðun.

Það var vörum Einna gæmli "á fara í þóðun" mótun Róffs herra, en áðvörug og þóðun
 áðvörug mótun herra vörumast herra, vörumast herra í þóðun herra. Þóðun herra vörum
 og sng Einna, áð Róffur voru ávallt herra í húsbóttunna en herra áðvörug. Þóðun herra

uppi Valtíshöfud að leiðu þá sandkón eggjum, en aldrei höfðum við neitt þessu. Eins
 síni sínu við hefjum á milli þessu hús og Þalagarda, en ekki vissum
 við til þess, að hann gæði neinu óskunda þá að hann væri; margir fleiri eru komnir.
 Laflur Róttson var fallegur piltur, vel vaxinn og tígulegur, góður og stillkur vel, og svo
 góður í umgangni og innfalli, að ég hefði færi piltu fundið slíka, sem hann var. Hann komst í
 stillkur og áttuðum, notaðu myndarverni og en Jóhannes Róttson var þessu. semur þessu.
 þau voru þeir, voris, sem ég séi í Þalagardum og lík ég mis fróðs minni um líd fyrta.

Ánund vord var 1883 og var Þjarni Kolbeinsson ein fornður minn og fólkið í Þalagardum
 að mestu um líd sanna og hásetur sínu og allri eða flesta, sem líd fyrta var, og man ég
 effri þessu: Jóni bróður minnum, Solni Gutmundsoni, en síðar vord blindur og þar þó vortu
 hún í hús í eignum effri þá. Þó var þar Páll Jónsson frá Kaupli í Fló (Hans Br. Páll) bróðir
 þessu. Gestu (saka-Gistu) og Jóhanna, en nefndur var Jóhanna sálstjólur. Allir voru þessu
 bróður vinstur og einum Páll. Þá var Jónsson var mid allur fyrta vord. Þorvaldur
 Þórðsson frá Tröðarholti (bróðir Valgerðar í Kolvíðarhóli) og Fridriki Mikulásson frá Gafi
 í Gauslunjabjar hléppi. Loks var þar Póli Kappasósson og Jónatanessi og Ólafur Guðsson
 frá Fléllu dal (lík. hún eldri), bróðir sem Gutmundur í Mosfell í Grimsnesi.

Eins síni frá Hans Br. Páll "hún" og sat hann mestu hlutu dagsins í mikilli rogn-
 vingu í Fossvæningum. ántan mid eðinu, lét þessu a luga mid þessu og mas að
 hát mig við einhverja sem hann stóttist gætt sí á dassa eða glísa midri í háffullri
 forinu. þarna stóll ánu þessi! Fáðu mí í ánu Ánu! Þannu mid hana Guðla,
 þessu uminn! þetta var mí mundað efni. Þá var midlið á þessu hlépi. Þannu vord
 að þessu Páll með sér fullan í tjóinu og var þó oft lík við hann að háða, að hann eigi þó
 útþýðis, og stóttist hann þá vera í Róttsonum hjó Dulsholti og vera að hinda þessu eða
 bría effri í stóru best, enda átti hann þá hús í Tröðarholti. Eins síni vidur mid að
 sanna affur mid Páll; svo mikil var í honum gléllan þá, enda féll hann á þessu þessu
 effri á og idadist þá mig. Ánund var Páll ásláttur midur og drógu hús þessu, ein
 og Gestu bróðir hans Jóhanna var hálfgerður andurþessu og flóttur. Páll-hafði þá

Það að ordfóli, er hann var kenndur og líkadi eitthvað vel: „Ólútti er þetta gott.“
 Einsinnis kem lítil bátur síðlaði á mastinum einn innan úr Ánanausta vís í ofsa-
 austanorti; sagði þá Páll: „Ólútti er það allt ^{þó} ~~þó~~ síða svona á mastinum einn í
 þessum lognum þessu á einst á rassinum!“ — Þjarni Kolbeinsson heyrði þetta og sagði:
 „Ó þjá, hest er mál hól egf, Talli minn!“

Þóti Kaprasínsson var neftóaksmaður, mikill og átti hoiðna bank; Það hann var
 nokkurinn úr Reyjavíki, latinn lóðan, að gefa banknum nafn og stíðið hann bankinn
 „Allens“, er hann sagði að vori latnaðit vör, sem fjóddi hvitur. En kambes-Páll átti
 einnig bank, varðan að lit, og vildi hann einnig fá hann stíðan latnaðit nafni
 og nefndi lóði máðurinn hann „Kegro“, er hann stíð fjóða svarður. Í tilfelli af þessum
 fóru þeir báðir „í tú“, Páll og Þóti, er linnir voru þeir nokkuð dags við uppstökun máða, inni
 Vatnsmýri og við háðana vestur í Svíð. — ♀ og ♀

Þegar við gangum heima um jórnssonu leyfið, vorum við allir í Kíabíni í Reyjavíki
 sunnudaginn 23. júní, við Jórnvín þess (Jón bróðir minn og ég, og Jón Venus handan,
 sem hoið hafði ein beurnstadar ánnastadar í neðrinum um vorið, Þjarni Kolbeinsson
 og Roffur líti. Veditid var innaleit, gladaóloftis og líti. Hóddurinn við þá Þjarnu
 og Roffu við Kolbeinnum og lóðnum síðan til Hofnarfjandrar, þóðan fórum við um
 mið ofan og í leid til Guindasthanda, er á móti við Helgafell við mið umst við og
 vandi máða þessu íllt, að þessu, félagar minnir, að ganga upp á Guindasthandabónu, er
 þar botandi máða bróðara. Fyrir ofan Guindasthandu er mótbergi Klappi; er þar
 stíðit nógu margu vegfaranda og hroturinn við einnig nógu okkar og ártal. Síðan
 hildum við austur á Heiduna-há, fyrir sunnan Geitsfell að Híðan lúða, þar
 svágnu við 3 kl. tína og gangum beata við lóðu hjó Jóni Jórnvín föður bróður
 minn um of þórnna hans Þórnvín Jórnvín dóttur og lóðu þessu að Hvaldi. Þetta var í
 Jóni mánudag, og aðfarinnótt þess dags vandi þá, að við vorum staddir í Heidunastíða,
 og vandi þáð seau við sínum þar — híd ofþýgnantoga útsgni — undur þessu í
 drámmi minni 17. 18. Apríl 1915, vildi áður er Randi bankinn braun (24-25. s. m.). Síðin
 þetta, að júnna þessu drámmu gefa stundum átt síð langum altur og gegnst

Þó var það síðasta vorið mitt syðra, 1884. Éi var hinn góði formáður minn, Þjarni Kolbeinsson hafður vinnu mannstoðu í Þottagöðum og formennstoðu einnig fyrir Einar gaula en var þó formáður eftir það fyrir sjálfan sig og ég held að. Var mi annar Þjarni Korni i hans stöð; hann var þótturinn, bróðir Ólafs í Þeljarbotnum og þess, að mi minnis, ofan af Ölkrossi. Þó ljóður var á háði þessa manns, að hann mátti drýgðast þessu Kall-
 art, öktum mi og svadófangum, þótt hann í dra rúndina var, þessu bota stáim".

Eins og þó var veija fötuna við í Eitifförum inni að Hrafnabjörgum. Þjarni var, vel fullur, "er við högðum in vör og var ávallt að bota á sig. Þegar að Hjarðarnesi þess, vildi hann mi og ákveðið fara þar í land og finna bótamann þar í Hjarðarnes-Þoti að máti (þó bót var sannað til við Hjarðarnes og leudingia þess sama). Sigurd gaula Sigurdson, er síðast umm kafa bót þess, þess bótinn er mi í eyði. Að ljúft mi og var í vör-
 um og vissum við eigi fyrri til mi formáðnum fleggdísar úthýðis á bótandi þess.

Vid vörum höndum skinni að handanna þess og áttum eftir mi og við það; bota þess
 öðrum þess og að þessu þessu á þessu í Hjarðarnes-Þoti. Þessi þess öðrum svo, að við
 misöðrum og vörum þess og högðumst að Eyri, út af Þarvogi, svá þess þess á vörum, undir
 sefnum og var það ein þess Kallasta nátt er ég hefði lifað. Þar var engi stöð að finna, enda
 var áhláandi nátt þess, um náttina. Þessi eftir fötuna við inn á Hjarðarnesvöð og gíot-
 um í þess þess náttina á þessu í Hjarðarnesi. Húsið var stórt mi og vörum við 37 þess
 samur um náttina. Það þessu var svo gótt, að vörum mátti sjá út um það, en
 allar daginn og um náttina var ís þessu þessu; við vörum þess að leggja þessu á
 sjóttum þess og vörum þess yttir við dýrum, Þjarni bota og þessu nátt þessu;
 þessu er þessu frá þessu að þessu þessu þessu Þessi Þessi (þess Þessi) í vörum, eins
 og vörum Þessu Þessu bota til:

Á vörum þessu Þjarni bota, Þessi við Öfyrir er með þessu,
 Þessi nátt þessu bota bota, hann er sjá gefinn fyrir stakk. o. o. þessu (þessu um
 Þessi Þessu og Þessi þessu hann. Annars um vörum þessu þessu þessu þessu:
 Þessi þessu þessu Þjarni bota á vörum þessu Þessi bota (Þessi þessu)
 Þessi nátt þessu bota bota, hann er sjá gefinn fyrir vörum,

